3 LEI
ECTURA TINERETULUI SPORTIV
FIECARE VOLUM CUPRINDE
O AVENTURA COMPLECTĂ
174
VĂDUVA
RAIA-ului

VADUVA RAIA-ULUI

——————— de ———————

Walter Gerusheim

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 174

CUPRINS

Prefaţă...3
I. Drama din Trouville..5
II. Reşedinţa prinţului..9
III. Răzbunarea indianului..11
IV. Pe rug...19

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

....

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de 174-a:

Percy Stuart va porni imediat în cătftarea fiicei unul general francez, care a fost răpită de un prinţ Indian. Tânăra fată a dispărut împreună cu logodnicul ei, fără ca să li se poată da de urme. Percy trebuie să clarifice soarta lor.

»Clubul-Excentric.«

I. Drama din Trouville

Sosind în Bombay, Percy Stuart descinse la »King Edward», hotelul cel mai elegant al oraşului.

După ce-şi desfăcu bagajele, tânărul american citi încă o dată scrisoarea pe care o primise din partea clubului Excentric din New-York şi care conţinea cea de-a 174-a însărcinare.

Aprinzându-şi o ţigară, Percy reflectă asupra cuprinsului acelei scrisori, datorită căreia venise la Bombay. Simţi nevoia s-o recitească, deoarece cuprindea multe amănunte. Iată-i conţinutul:

Cea de 174-a însărcinare

Percy Stuart va pleca imediat în India, unde are de îndeplinit o însărcinare, care stă în legătură, cu următoarele fapte:

Acum un an, generalul francez Lacombe se afla în staţiunea balneară Trouville, împreună cu frumoasa sa fiică Cyprienne.

Într-o zi, un indian foarte elegant îmbrăcat, a ieşit în calea tinerei fete, rămânând cu ochii fixaţi asupra ei.

Dar admiraţia indianului n-a avut niciun efect asupra

fetei, care era logodită cu un tânăr ofiţer, dintr-o familie aristocrată. Ea a vrut deci să-şi continue dramul.

Dar indianul i-a aţinut calea, spunându-i că e cea mai frumoasă fată din lume. Apoi, a întrebat-o de numele ei, sub motiv că vrea s-o ceară în căsătorie.

Drept răspuns, Cyprienne i-a aruncat o privire mândră, îndreptându-se apoi spre vila în care locuia tatăl el. Ea i-a povestit indignată cele întâmplate şi i-a declarat că purtarea indianului o consideră drept o ofensă, pe care tatăl său sau logodnicul ei trebuie s-o pedepsească.

Generalul a izbucnit însă în hohote de râs.

— Draga mea copilă! îi spuse el. Dacă un tânăr cere în căsătorie o fată frumoasă, lucrul acesta nu poate fi considerat drept o jignire! Trebuia să spui indianului că eşti logodită şi cu aceasta incidentul s-ar fi tranşat.

Dar Cyprienne nu era de părerea tatălui său. Ea a scris imediat logodnicului ei din Paris, anume Hector Delariez, cerându-i să vină imediat la Trouville, pentru a răzbuna ofensa ce i s-a adus.

În dimineaţa celei de a doua zile, indianul elegant s-a prezentat generalului şi şi-a spus numele. Era rajahul din Chindwara.

El a precizat generalului că e unul din cei mai bogaţi prinţi din lume şi că-i cere mâna Cypriennei, căreia îi pune la picioare toate bogăţiile sale.

Generalul Lacombe a mulţumit prinţului indian pentru onoarea pe care i-o face, cerându-i în căsătorie fiica, dar i-a declarat că lucrul acesta este imposibil, deoarece nu ar lăsa pe singura sa fiică să plece în India, iar pe de altă parte ea e logodită cu ofiţerul francez Hector Delariez.

Poarte calm şi fără să-şi trădeze decepţia, rajah-ul s-a înclinat politicos în faţa generalului şi s-a retras.

După cinci zile, frumoasa Cyprienne a dispărut.

Pe plajă, în fata cabinei tinerei fete, nu s-a mai găsit decât voalul şi un pantof al ei.

În culmea disperării, generalul Lacombe s-a adresat

poliţiei, exprimându-şi bănuiala că rajahul din Chindawara n-ar fi străin de această dispariţie.

Şi, într-adevăr, poliţia a constatat că prinţul indian părăsise pe neaşteptate staţiunea balneară, împreună cu cei patru servitori al lui. S-a mai stabilit apoi că, în ultimele trei zile, un iaht străin a dat mereu târcoale plajei din Trouville. Iahtul nu avea nici un pavilion. Exista deci bănuiala temeinică, că prinţul indian a răpit pe frumoasa Cyprienne, ducând-o pe iahtul său.

Chiar în ziua dispariţiei, a sosit la Trouville şi Hector Delariez, logodnicul frumoasei fete. Ştirea dispariţiei l-a impresionat profund.

Bătrânul general şi tânărul ofiţer au făcut toate eforturile pentru a regăsi pe dispărută. Dar încercările lor au rămas zadarnice.

....

Au trecut 12 luni de la dispariţia fiicei generalului Lacombe. Bătrânul ofiţer slăbeşte din zi în zi mai mult, din cauza loviturii suferite. Hector Delariez şi-n dat între timp demisia din armată şi a dispărut şi el, fără de urme, din Paris.

Sunt bănuieli că el şi-a pus capăt zilelor. Percy Stuart are deci de îndeplinit două misiuni: să elibereze pe tânăra Cyprienne din mâinile prinţului indian şi să clarifice soarta lini Hector Delariez.

Clubul Excentric, New-York.«

— Însărcinarea aceasta e destul de interesantă! îşi spuse Percy Stuart, zâmbind. »Voi avea de dus o adevărată luptă cu acest prinţ indian şi, trebuie să recunosc, că armele lui sunt mai puternice decât ale mele.«

»Şi apoi, a doua parte a însărcinării mele este cu mult mai grea. Unde să-l găsesc pe Hector Delariez?«

Cineva bătu uşor la uşă. În momentul următor, intră în cameră un funcţionar al hotelului, care înmână lui Percy

Stuart o carte de vizită.

Citind-o repede. Percy spuse, foarte emoţionat:

— Domnul să poftească imediat!

Un tânăr zvelt şi foarte frumos, cu figura arsă de soare şi cu părul negru intră în cameră.

Tânărul purta un costum alb, colonial.

Percy Stuart îl întâmpină, întinzându-i ambele mâini.

— Domnul Hector Delariez?

— Da, eu sunt!

— Îţi mulţumesc că ai venit, căci mă scuteşti de multe griji! Dar de când te afli în India?

— Am sosit la o lună după dispariţia logodnicei mele. M-am jurat să caut pe răpitorul ei în toată India şi să nu mă odihnesc până ce nu-mi voi regăsi iubita. Trebuie să pedepsesc pe cel care a răpit-o!

— - Şi până acum nu ai nici un rezultat?

— Mărturisesc că ieri, nu mai aveam absolut nici o speranţă. Mă şi hotărâsem să-mi pun capăt zilelor!

— Şi astăzi?

— Azi, am din nou speranţă, deoarece printr-o scrisoare misterioasă care a ajuns dis-de-dimineaţă pe biroul meu, în împrejurări inexplicabile, mi s-a anunţat sosirea d-tale la acest hotel. Totodată, mi s-a comunicat, prin aceiaşi scrisoare, că ai venit special în India, pentru a elibera pe Cyprienne din mâinile prinţului indian;

— Da, mi-am propus lucrul acesta şi sper ca voi reuşi! Mă bucur, că-mi vei putea fi de folos! Vom lucra împreună. Ai luat cafeaua? Nu? Ce atât mai bine, vei lua-o împreună cu mine, aşa că vom putea discuta în voie!

Apoi, Percy sună şi ceru chelnerului să aducă două cafele cu lapte.

II. Reşedinţa prinţului

După ce-şi luă cafeaua, Percy îşi aprinse o ţigară, iar Delariez făcu la fel. Apoi, îi spuse:

— Ei, să aud ce măsuri ai întreprins până acum?

— Am încercat să pătrund în oraşul Chindwara.

— Şi lucrul acesta nu ţi-a reuşit? Cum de e posibil aşa ceva? Chindwara e doar un oraş deschis!

— Nu, oraşul Chindwara nu poate fi călcat de nici un străin! De altfel, oraşul e înconjurat de ziduri mari, iar înăuntru nu se poate pătrunde decât prin pişte porţi uriaşe de fier. Reşedinţa rajah-ului e deci o adevărată fortăreaţă.

— Totuşi, cred că ai încercat să intri în oraş?

— Da, dar n-am reuşit! Am aflat însă, graţie servitorului meu, un indian foarte devotat, că Cyprienne se mai găseşte încă în palatul prinţului. Servitorul meu s-a informat precis de la câţiva din locuitorii oraşului. Aceştia i-au spus că prinţul şi-a adus în palat o tânără dle o frumuseţe răpitoare şi cu pielea albă ca fildeşul.

— Vasăzică ai tun servitor indian? întrebă Percy, iscoditor.

— Da, se numeşte Abdallah şi cunoaşte foarte bine această regiune. Pe vremuri, a fost şi el unul din supuşii rajah-ului din Chindwara.

Dar prinţul a dat ordin ca tatăl lui Abdallah să fie omorât, deoarece pe când lucra la una din minele de diamante de pe domeniile princiare, a furat un diamant,

pe care l-a înghiţit. Cadavrul a fost predat familiei pentru înmormântare, iar Abdallah l-a tăiat şi a scos diamantul din abdomen.

De atunci, el nu se mai desparte de această piatră preţioasă, pe care o consideră drept un talisman. În fiecare zi, când o vede, se jură pe Brahma şi pe Buda, că se va răzbuna împotriva rajah-ului.

— Foarte bine! Vom avea nevoie de servitorul d-tale, spuse Percy Stuart. Ne va însoţi în călătoria noastră. Şi acum, dragă prietene, te rog să vii cu mine, căci trebuie să facem câteva cumpărături!

— Dar de ce avem nevoie?

Percy îşi scoase notesul şi, după ce reflectă puţin, îşi însemnă: »două costume indiene pentru doi bărbaţi, un elefant, o pătură mare, de culoare cenuşie, arme, muniţii şi provizii.«

Apoi, el se adresă din nou tânărului francez.

— Şi acum, dragă Delariez, te rog să mă însoţeşti la un bazar, de unde vom cumpăra cele necesare!

Două zile mai târziu, doi bărbaţi îmbrăcaţi în costume indiene părăseau oraşul Bombay, călărind în spatele unui elefant uriaş. Ca să nu-i ardă prea tare soarele, îşi instalaseră un fel de baldachin.

Elefantul era mânat de un tânăr hindus, care se aşezase pe ceafa animalului.

Ei se îndreptară spre nord. Acolo, se aflau munţii Satpura, în mijlocul cărora se ridica oraşul Chindwara.

III. Răzbunarea indianului

După o călătorie lungă şi foarte anevoioasă, prin păduri dese şi din când în când prin junglă, Percy Stuart şi prietenul său zăriră acoperişurile templelor din oraşul Chindwara. Dar ei zăriră şi uriaşul zid, oare înconjură oraşul.

— Opreşte! porunci Percy Stuart. Trebuie să ne dăm jos, pentru a face pregătirile necesare.

Elefantul fu mâniat într-un luminiş, unde Percy Stuart şi Hectar Delariez se dădură jos.

— Abdallah! ordonă Percy. Desfă baldachinul care ne-a ferit până acum de razele arzătoare ale soarelui!

Abdallah îndeplini porunca lui Percy Stuart, care-i ordonă apoi să întindă pe jos pătura cea mare, de culoare cenuşie, care semăna foarte mult cu pielea elefantului.

Percy dădu noi instrucţiuni lui Abdallah.

— Noi ne vom urca din nou în spatele elefantului şi ne vom întinde, lipindu-ne de corpul lui. Tu ne vei acoperi cu pătura această, în aşa fel ca să nu putem fi observaţi de nimeni. Apoi, te vei urca şi tu pe elefant, iar în faţa porţii oraşului, vei cere să-ţi dea drumul înăuntru!

— Prima poartă e aşa numita »poartă a fakirilor«, răspunse Abdallah. Dar păzitorii nu mă vor lăsa să pătrund înăuntru.

— Ba cred că te vor lăsa. Nu-i aşa că ai asupra ta un

diamant de o frumuseţe rară?

— Da, e talismanul meu!

Abdallah îşi desfăcu un săculeţ, pe care-l ţinea legat la piept şi scoase dinăuntru un diamant de o rară frumuseţe. Percy rămase surprins de splendoarea acestei pietre preţioase. Dar apoi, spuse lui Abdallah:

— Te vei da drept în negustor din Japalpur şi vei declara păzitorilor că vrei să vinzi prinţului acest diamant superb.

Indianul se dădu speriat înapoi.

— Asta nu e bine, stăpâne, căci voi fi condus în faţa prinţului!

— Păi tocmai asta vrem şi noi. Elefantul va fi adăpostit într-un grajd, iar tu vei fi prezentat rajah-ului.

— Dacă ochii lui lacomi vor vedea diamantul pe care-l am, el va încerci să mi-l ia, cu orice preţ.

— Nu fii copil, Abdallah! Crezi, într-adevăr, că vreau să vinzi diamantul tău prinţului? Ai uitat oare că tatăl tău a fost omorât, în urma ordinului acestui prinţ!

— Nu, n-am uitat! Să mă pedepsească Buda dacă voi uita vreodată lucrul acesta!

— Ei, vezi! Nu vrei să te răzbuni? Prinţul care ţi-a ucis părintele să plătească cu viata sa crima pe care a comis-o!

— Da, am jurat pe valurile sfinte ale Gangelui, că mă voi răzbuna împotriva tiranului din Chindwara!

— Noi nu vrem altceva decât să-ţi oferim prilejul pentru această răzbunare. Vei arăta paznicilor diamantul tău, iar şeful lor va raporta cazul prinţului. Tu vei fi condus la el, iar apoi… Ai un cuţit asupra ta, Abdallah?”

Drept răspuns, indianul scoase din brâul său un pumnal lung.

— Vârful acestui pumnal este otrăvit! spuse el. Am înmuiat pumnalul în venin de cobra, aşa încât poate provoca moartea, chiar numai cu o simplă zgârietură.

— În cazul acesta, cred că vei şti ce trebuie să faci,

când te vei afla în faţa rajah-ului!

— Bine, dacă vreţi aşa, stăpâne! Sunt de partea dvs., căci viaţa nu mai are nicio importantă pentru mine, după ce mă voi răzbună.

— Eşti un fiu bun, Abdallah! îi spuse Hector Delariez.

Tânărul francez se adresă apoi lui Percy:

— Dar noi ce vom face, mister Stuart?

— Mai întrebi, dragă prietene? Din moment ce vom ajunge cu elefantul în grajdurile palatului, înseamnă că am făcut primul pas. Moartea rajah-ului va produce o mare agitaţie în rândurile personalului de la curtea sa, iar noi vom profita de ocazie.

Percy se adresă din nou indianului:

— Hei, Abdallah! încă o întrebare: cunoşti sala în care prinţul acordă audienţele şi în care vei fi primit şi tu?

— Da, o cunosc! Acolo a fost dus şi tatăl meu, pentru a fi interogat de prinţ în chestiunea diamantului furat. Am însoţit atunci pe tatăl meu.

— Şi poţi să-ţi aminteşti unde dau ferestrele acestei săli?

— Da, îmi aduc exact aminte, căci m-am refugiat prin una din ele. Ferestrele pe terasa cea mare a palatului.

— Foarte bine! Atunci ascultă, Abdallah! După ce te vei răzbuna împotriva prinţului, să încerci să fugi prin una din aceste ferestre! Vei sări jos, pe terasă. Vom face tot posibilul, eu şi cu Delariez, ca să fim pe terasă, unde te vom aştepta. Dar vezi să nu pierzi diamantul, căci vom avea nevoie de el! Mai înţeles, Abdallah?

— Dă, am înţeles perfect!

— Atunci să pornim. Hai, urcă-te sus, amice Hector!

Ofiţerul francez se urcă în spatele elefantului şi se întinse, lipit de corpul animalului. Percy Stuart făcu la fel. Abdallah îi acoperi pe amândoi cu pătura sa mare de culoare cenuşie, aşa încât nu puteau fi deloc observaţi.

Indianul se urcă şi el la locul său, mânând uriaşul animal.

Ajungând în faţa porţii oraşului, Abdallah începu să strige:

— Deschideţi, deschideţi, căci trebuie să vorbesc cu rajah-ul!

Poarta de fier a zidului se deschise încet, iar în momentul următor, şase suliţe ascuţite se îndreptară asupra lui Abdallah.

— Nu e voie de intrat în oraş!

— Totuşi, trebuie să intru, căci vreau să mă prezint în audienţă rajahului!

— Dar cine eşti tu, de unde vii şi ce vrei să vorbeşti cu prinţul nostru?

— Sunt un negustor din Iapalpur şi am venit să ofer rajah-ului un diamant splendid, care e vrednic de el!

»În toată India, de la Bombay până la Bengali, se vorbeşte că rajah-ul din Chindwara are cea mai frumoasă soţie din lume şi că o împodobeşte cu pietrele cele mai scumpe. Iată, acesta e diamantul, pe care vreau să-l vând prinţului!

Spunând aceasta, Abdallah îşi scoase diamantul şi-l arătă şefului paznicilor. Acesta rămase surprins de mărimea şi frumuseţea pietrei. El exclamă:

— Negustorule fericit! Eşti un favorit al zeilor, dacă ai reuşit să găseşti o piatră atât de scumpă. Hei, băieţi, să-i dam drumul în oraş! Anunţaţi pe comandantul palatului! Sunt sigur că prinţul o să-i cumpere diamantul!

Elefantul intră în oraş prin »poarta fakirilor« şi parcurse încet străzile, spre palatul rajah-ului.

În fata curţii palatului, Abdallah opri elefantul. Paznicii care-l escortau, anunţară garda palatului, care dădu drumul elefantului în curte. Imediat apoi, apăru un indian înalt şi voinic, care întrebă ce doreşte negustorul din Iapalpur.

Din nou, Abdallah îşi arătă preţiosul său diamant, care făcu iarăşi mare efect.

— Duceţi elefantul acesta în grajdul cel mic! ordonă

indianul unui servitor. «Iar tu, negustorule din Iapalpur, însoţeşte-mă! Voi vorbi prinţului despre diamantul tău şi nu mă îndoiesc că te va primi imediat.»

Abdallah se dădu jos de pe elefant, iar animalul fu dus de un servitor în grajd.

Ajungând la treptele de marmoră ale palatului, Abdallah îşi scoase pantofii, iar apoi, urmă pe comandantul curţii.

— Încă un cuvânt, dragul meu! se adresă comandantul lui Abdallah, după ce ajunseră în holul palatului. Sunt sigur că vei vinde diamantul tău prinţului. Te rog însă să ţii seama că eu am mijlocit această afacere, aşa că mi se cuvine un comision!

— Cu plăcere, dar vă rog să aveţi grijă ca să fiu singur cu prinţul, căci s-ar putea găsi unii invidioşi, care să-mi strice afacerea, influenţând pe prinţ să nu cumpere diamantul!

— Voi aranja eu lucrurile în aşa fel, ca să fii singur cu prinţul. Voi sta personal de pază în fata uşii, ca să nu intre nimeni.

În timp ce Abdallah străbătea sălile mari şi fastuoase ale palatului, în care sclipeau tot felul de obiecte numai din aur şi argint, elefantul său fusese dus într-un mic grajd din curtea palatului. Percy Stuart şi Delariez aşteptară liniştiţi până ce plecă grăjdarul. Apoi, se dădură amândoi jos din spatele animalului.

— Era, într-adevăr, momentul suprem să plece! şopti Percy prietenului său. De mai stăteam câteva minute sub pătură, m-aş fi sufocat.

— Şi eu eram în aceiaşi situaţie! Dar ce facem acum?

— Să ne strecurăm mai întâi pe terasa spre care dau ferestrele sălii de audientă a palatului.

— Numai să nu fim descoperiţi!

Percy se uită zâmbind la însoţitorul său.

— Nu cred să se întâmple lucrul acesta! răspunse el. La curtea prinţului, care după cum văd ocupă aproape un

sfert din oraş, este o vie mişcare. Sunt atâtea persoane, încât cineva străin nu poate fi uşor descoperit. De altfel, ne-am vopsit feţele, aşa că nu putem fi deosebiţi de indigeni. Barba d-tale falsă, amice Hector, contribuie să te arate ca indian. Să nu pierdem însă timpul, căci Abdallah desigur că a ajuns în sala de audienţă! Cred că n-ai nimic împotriva planului lui de răzbunare?

— Eu? Din contra! Sunt mulţumit că se răzbună. Îţi jur că dacă aş fi avut eu ocazia, n-aş fi pregetat să omor pe prinţ, deoarece numai moartea lui va reda Cypriennei libertatea!

— Libertatea? întrebă Percy, cu oarecare şovăială. Cred că nu ne va fi prea uşor să scoatem pe Cyprienne din palat. Dar dacă planul Abdallah reuşeşte, vom găsi noi mijlocul să eliberăm pe biata fată. Totul e în funcţie de salvarea lui Abdallah!

Francezul se uită nedumerit la Percy Stuart.

— Dar ce legătură are salvarea lui Abdallah cu eliberarea Cypriennei? întrebă el.

— Mai târziu, vei afla totul! Acum însă, nu-ţi pot răspunde. Vino după mine!

Percy deschise încet uşa grajdului. Apoi, se strecurară amândoi în curte, neobservaţi de nimeni.

Trecură pe lângă mai multe grupuri de funcţionari şi servitori ai palatului, dar nimeni nu se sinchisi de cei doi străini.

Foarte uşor, Percy găsi drumul spre terasa, palatului.

Când ajunseră pe terasă, Percy şopti însoţitorului său:

— Drace! Văd că cele patru ferestre ale sălii de audientă sunt deschise. E minunat! Numai dacă am şti pe care fereastră va sări Abdallah.

În momentul următor, un strigăt scurt răsună din sala de audienţe a prinţului.

— L-a omorât! şopti Percy francezului. Acum…

La una din ferestre apăru Abdallah, care sări pe terasă. Percy şi Delariez se repeziră să-l prindă în braţe. Dar era

prea târziu.

Abdallah se lovise cu capul de pietrele terasei, sfărâmându-şi complet ţeasta. Sângele îi ţâşnea pe gură.

— Nenorocitule! îi spuse Percy Stuart. Nu te-am putut ajuta…

Indianul deschise ochii, având puterea să mai murmure:

— I-am înfipt pumnalul în inimă. Am răzbunat pe tatăl meu!

— Bietul Abdallah! spuse Delariez, cuprins de emoţie.

— Lasă, că-l vom plânge mai târziu! interveni Percy. Şi-a dat sufletul! Să luăm acum diamantul, pe care-l ţine în mâna stângă.

Percy deschise mâna stângă a mortului şi-i luă diamantul, pe care-l ascunse bine în buzunar. Apoi, el se refugie cu Hector în grădina palatului. Pe săli răsunau strigăte puternice. Crima fusese descoperită.

Tânărul american şi prietenul său se ascunseră repede într-o peşteră artificială a grădinii. Aici, Percy şopti lui Delariez:

— Sper că, pe înserate, ne vom putea pune planul în aplicare!

Şi, într-adevăr, spre seară, ei auziră zgomot de uşi la intrarea peşterii. Era comandantul palatului, pe care Percy îl recunoscu după decoraţia »Elefantului de aur«, ce-o purta pe piept.

Percy făcu un semn lui Hectar, iar imediat apoi, ei ieşiră din peşteră, îndreptându-se spre indian.

Acesta se dădu speriat înapoi.

— Voi nu sunteţi indieni… Sunteţi străini şi v-aţi strecurat aici!

Dar Percy îşi scoase repede revolverul, îndreptându-l asupra indianului.

— Să nu strigi, căci îţi zbor creierii! Totuşi, nu vreau să te omor, ci să te îmbogăţesc. Vezi diamantul acesta?

— E diamantul criminalului! răspunse emoţionat

indianul.

— Ce te importă lucrul acesta? Dacă-mi faci serviciul pe oare ţi-l cer, diamantul va fi al d-tale.

Privirile indianului rămaseră fixate asupra diamantului.

— Ce trebuie să fac? întrebă el, şovăitor.

— Să scoţi din palat pe soţia prinţului, frumoasa franţuzoaică, pe care el a răpit-o. Dacă ne ajuţi ca să dispărem cu ea, capeţi diamantul!

Comandantul palatului şovăia încă, dar se vedea că oferta îi surâde.

— Aş face cu plăcere lucrul acesta, dar frumoasa franceză e acum în mâinile preoţilor, care îi vor injecta în braţ o doză de opium, pentru ca apoi, adormită, să fie dusă pe rug, unde-şi va găsi moartea, alături de corpul soţului ei.

— Ticălosule! Ce înseamnă asta? se răsti Hector.

Dar Percy Stuart, care cunoştea tradiţia indienilor, îl opri.

— Linişteşte-te! Omul acesta nu e vinovat. Recunosc şi eu că el nu mai poate face nimic pentru Cyprienne.

Apoi, Percy se adresă din nou indianului:

— Şi când vor s-o omoare?

— Mâine, te răsăritul soarelui.

— Mâine logodnica mea va fi omorâtă? întrebă disperat ofiţerul francez.

Percy intervenind din nou:

— D-ta, dragă amice, nu cunoşti obiceiurile indiene. Femeia trebuie să-şi urmeze bărbatul, în caz de moarte. Am comis o greşeală, îndemnând pe Abdallah să se răzbune. Acum, vom fi nevoiţi să legăm pe comandantul palatului, pentru ca să nu ne dea de gol.

Cei doi europeni legară burduf pe indian, târându-l apoi în peşteră şi punându-i un caluş în gură.

IV. Pe rug

Ceremonia de a doua zi dimineaţa fusese pregătită într-o mică pădure de palmieri, în mijlocul căreia se afla »Turnul morţilor«.

Cadavrul prinţului fusese transportat de cu seară pe treptele »Turnului morţilor«.

Între timp, soţia prinţului, frumoasa Cyprienne, fusese înştiinţată de marele preot, ca să se pregătească de moarte. Apoi, marele preot îi administra o injecţie de opium, pentru ca victima să cadă în nesimţire şi să nu mai ştie ce se întâmplă cu ea.

În zorii zilei, Cyprienne fu transportată în păduricea de palmieri şi aşezată pe rug, alături de cadavrul prinţului. Ceremonia se desfăşură potrivit ritualului indian.

După o lungă predică a marelui preot, el luă o torţă aprinsă şi dădu foc lemnelor uscate ale rugului. Imediat apoi, nori groşi de fum se ridicară spre cer.

În momentul următor însă un om se năpusti pe treptele turnului, unde fusese ridicat rugul. Era Percy Stuart, care se ascunsese din timpul nopţii sub treptele turnului. El cuprinse cu mana stângă pe Cyprienne, smulgând-o din flăcări.

În mâna dreaptă, tânărul american îşi ţinea revolverul, îndreptat asupra mulţimii indienilor, care se dădură speriaţi înapoi.

În câteva minute, Percy dispăru în pădurea de palmieri, care trecea dincolo de zidurile oraşului.

La un loc anumit, el se opri şi fluieră. După câteva clipe, i se răspunse tot printr-o fluierătura. Apoi, apăru Hector Delariez cu elefantul său.

Percy urcă pe Cyprienne în spatele elefantului.

După aceasta, se sui şi el pe elefant. Împreună cu Hector, care îşi ţinea în braţe logodnica, mânară elefantul înainte. Indienii îi urmăreau pe jos.

Dar elefantul alerga iute. Spre seară, cei trei refugiaţi trecură graniţa regiunii Chindwara.

După doua zile, Cyprienne îşi reveni în simţiri. Credea că e un vis, când îşi văzu logodnicul. Acesta îl prezentă pe Percy Stuart, sunându-i că el o salvase.

Percy mai rămase o zi la Bombay, împreună cu tânăra pereche. Totodată, el înştiinţa clubul Excentric că-şi îndeplinise misiunea.

După două zile, el primi:

Cea de 175-a însărcinare.

Percy Stuart va pleca la Allabad, unde se va întâlni cu lordul Wendermoore. Acesta îi va povesti trista soartă a fiicei sale, »Logodnica tigrului«.

Percy Stuart e însărcinat să clarifice enigma impresionantei sorţi a acestei tinere.

Excentric-Club.

---- Sfârşit ----

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. **Apare Sâmbătă.**

Titlul primelor 174 de volume:

97. Castelul indian
98. Tăietorul de lemne ...
99. Prințesa dolarilor
100. Testamentul
101. Unde este căpitanul Birkwood
102. Prisonierul eschimoșilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Securea de aur.
106. Lacul înghețat.
107. Copilul tribului.
108. Minunea.
109. Țara lui Robinson
110. Regina din Takuravă
111. Pușcăriașul din Noua-Caledonie.
112. In jungla australiană.
113. Sydney la Welbourne cu bicicl.
114. Războiu iepurilor.
115. Insula Fericitilor
116. Steaua.
117. In Kaila.
118. Sabie lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. In țara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerșetorul orb.
125. Demascarea vanzătorului de fete.
126. Dragoste de țigan.
127. Crima din grotă.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conductorul trenului Orient-Expres
130. Misterele Fortăreței.
131. Secretul Mumiei.
132. Secretul Stal ului.
133. Sub străzile New-Yorkului.
134. Schimb fatal.
135. Serul.
136. Misterul Moartei.
137. Călugărul din Lincoln.
138. Crima in Film.
139. Moartea lui Vanderstylt.
140. Crima din ziua independenței.
141. Dispariția doctorului Jekyll.
142. Perlele.
143. Falsificatorii ...
144. Casa Groazei.
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei de Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul cu ochii de pisică
150. O Escrocherie ...
151. Enigma Vilei Hale.
152. Bancnota No. 333444.
153. Clubul Cocoșaților.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156. Loja misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Safirul Milionarei.
159. Un pariu pe viața și ...
160. Tabachera de aur.
161. Otrava Of tării.
162. Lumina Altarului
163. Consuela.
164. Impușcătura prin ...
165. Un hoț modest.
166. Descoperirea doctorului ...
167. Fiulpierdut.
168. Dispărut în Siberia.
169. Hoții de perle
170. Moștenitorul de Milioane dispărut
171. Ochiul lui Ghavial.
172. Spre Tibet.
173. Fântâna de sânge din Khanpur.
174. Văduva Raia-ului.

Noui volume în pregătire:

Editura „Excentric Club", Cernăuți, Căsuța Poștala 28.
Aprobat de Serv. Cenz. al Pref., jud. Cernăuți 18-5 1934.